Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (szósta izba)

z dnia 4 lipca 2024 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Wspólna polityka rolna – Rozporządzenie (UE) nr 1307/2013 – Artykuł 52 – Rozporządzenie delegowane (UE) nr 639/2014 – Artykuł 53 ust. 1 – Określenie kryteriów kwalifikowalności do środków wsparcia związanego z produkcją – Kompetencje państw członkowskich – Rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 – Artykuł 2 ust. 1 akapit drugi pkt 16 i 18 – Rozróżnienie między „zwierzętami zgłoszonymi" a „zwierzętami zatwierdzonymi" – Artykuł 30 ust. 3 – Wsparcie obliczone na podstawie zwierząt zatwierdzonych – Artykuł 31 ust. 1–3 – Sankcje administracyjne w wypadku niezgodności wśród zwierząt zgłoszonych – Wniosek o wsparcie związane z produkcją na hodowlę krów mamek – Wskaźnik ocieleń ustalony w uregulowaniu krajowym nieosiągnięty przez wszystkie zwierzęta zgłoszone – Wskaźnik osiągnięty przez mniejszą liczbę tych zwierząt – Praktyka krajowa odmawiająca wsparcia

W sprawie C-538/22

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapesztu, Węgry) postanowieniem z dnia 25 lipca 2022 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 11 sierpnia 2022 r., w postępowaniu:

SB

przeciwko

Agrárminiszter,

TRYBUNAŁ (szósta izba),

w składzie: T. von Danwitz, prezes izby, P.G. Xuereb (sprawozdawca) i I. Ziemele, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu rządu węgierskiego – Zs. Biró-Tóth i M.Z. Fehér, w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: węgierski.

– w imieniu Komisji Europejskiej – V. Bottka i A. Sauka, w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznik generalnej na posiedzeniu w dniu 30 listopada 2023 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 16 i 18, art. 30 ust. 3 i art. 31 ust. 1–3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 181, s. 48), zmienionego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1393 z dnia 4 maja 2016 r. (Dz.U. 2016, L 225, s. 41) (zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym nr 640/2014”).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy rolnikiem SB a Agrárminiszter (ministrem rolnictwa, Węgry) w przedmiocie odmowy przyznania przez tego ostatniego na rzecz SB wsparcia związanego z produkcją na hodowlę krów mamek.

Ramy prawne

Prawo Unii

Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013

3 Artykuł 63 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549), zatytułowany „Nienależne płatności i kary administracyjne”, przewiduje w ust. 1 i 2:

„1. W przypadku stwierdzenia, że beneficjent nie spełnia kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków związanych z warunkami przyznania pomocy lub wsparcia określonymi w sektorowym prawodawstwie rolnym, pomoc nie zostaje wypłacona lub zostaje zwrócona w całości lub w części oraz, w stosownych przypadkach, nie zostają przyznane lub zostają zwrócone odpowiednie uprawnienia do płatności, o których mowa w art. 21 rozporządzenia [Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608)].

[…]

2. Ponadto, w przypadku gdy jest to przewidziane w sektorowym prawodawstwie rolnym, państwa członkowskie nakładają również kary administracyjne […]”.

Rozporządzenie nr 1307/2013

4 Motyw 4 rozporządzenia nr 1307/2013, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. (Dz.U. 2017, L 350, s. 15) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1307/2013”), stanowi:

„Niezbędne jest wyjaśnienie, że rozporządzenie [nr 1306/2013] oraz przepisy przyjęte na jego podstawie mają mieć zastosowanie do środków określonych w niniejszym rozporządzeniu. […]”.

5 Tytuł IV rozporządzenia nr 1307/2013 zawiera rozdział 1, zatytułowany „Dobrowolne wsparcie związane z produkcją”, który zawiera art. 52, zatytułowany „Przepisy ogólne”. Artykuł 52 przewiduje:

„1. Państwa członkowskie mogą przyznawać rolnikom wsparcie związane z produkcją na warunkach określonych w niniejszym rozdziale (w niniejszym rozdziale zwane dalej »wsparciem związanym z produkcją«).

[…]

6. Wsparcie związane z produkcją jest systemem ograniczającym produkcję, przyznawanym w formie rocznej płatności opartej na ustalonych obszarach i plonach lub na ustalonej liczbie zwierząt, z uwzględnieniem pułapów finansowych, które określają państwa członkowskie dla każdego środka i o których powiadamiają Komisję [Europejską].

[…]

9. Aby zapewnić skuteczne i ukierunkowane wykorzystanie unijnych środków finansowych oraz uniknąć podwójnego finansowania w ramach innych podobnych instrumentów wsparcia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 70 aktów delegowanych ustanawiających:

a) warunki przyznawania wsparcia związanego z produkcją;

b) przepisy dotyczące spójności z innymi środkami unijnymi oraz kumulacji wsparcia.

[…]”.

6 Artykuł 53 tego rozporządzenia, zatytułowany „Przepisy finansowe”, wymienia decyzje w sprawie dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją, które mogą zostać przyjęte przez państwa członkowskie.

7 Artykuł 54 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Powiadomienie”, stanowi w ust. 1:

„Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w art. 53, w terminach, o których mowa w tym artykule. […]”.

Rozporządzenie delegowane nr 639/2014

8 Artykuł 53 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz.U. 2014, L 181, s. 1), zmienionego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2018/1784 z dnia 9 lipca 2018 r. (Dz.U. 2018, L 293, s. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym nr 639/2014"), zatytułowany „Warunki przyznawania wsparcia", przewiduje w ust. 1:

„Państwa członkowskie ustanawiają kryteria kwalifikowalności do środków wsparcia związanego z produkcją zgodnie z ramami określonymi w [rozporządzeniu nr 1307/2013] i warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu".

9 Artykuł 67 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014, zatytułowany „Powiadomienia dotyczące dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją", stanowi w ust. 1:

„Powiadomienia, o których mowa w art. 54 ust. 1 [rozporządzenia nr 1307/2013], obejmują pozycje wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia".

10 Zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia delegowanego nr 639/2014, zatytułowanym „Treść informacji, które mają zostać przedłożone Komisji zgodnie z art. 67 ust. 1":

„Informacje te obejmują:

[…]

3) opis każdego środka wsparcia, w tym przynajmniej:

[…]

f) obowiązujące warunki kwalifikowalności;

[…]".

Rozporządzenie delegowane nr 640/2014

11 W motywach 1, 28 i 31 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 wskazano:

„(1) Rozporządzeniem [nr 1306/2013] upoważnia się Komisję do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu w nowych ramach prawnych, niektóre przepisy muszą zostać przyjęte w drodze takich aktów. […]

[…]

(28) W odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub wniosków o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą niezgodności powodują utratę kwalifikowalności przedmiotowego zwierzęcia. Zmniejszenia płatności przewiduje się od momentu stwierdzenia niezgodności w odniesieniu do jednego [pierwszego] zwierzęcia, lecz bez względu na poziom zmniejszenia należy stosować łagodniejszą karę administracyjną w przypadku, gdy wykryte niezgodności dotyczą nie więcej niż trzech zwierząt. We wszystkich innych przypadkach surowość kary administracyjnej powinna zależeć od odsetka zwierząt, w odniesieniu do których wykryto niezgodności.

[…]

(31) Odmowy i cofnięcia wsparcia oraz kary administracyjne w odniesieniu do środków rozwoju obszarów wiejskich należy ustanowić z uwzględnieniem ich odstraszającego charakteru i zasady proporcjonalności. Odmowy i cofnięcia wsparcia powinny być stopniowane w zależności od dotkliwości, zasięgu, trwałości i powtarzalności stwierdzonej niezgodności. W odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań i innych obowiązków odmowy i cofnięcia wsparcia oraz kary administracyjne powinny uwzględniać szczególny charakter różnych środków wsparcia. W przypadku poważnej niezgodności lub w sytuacji, gdy beneficjent przedstawił fałszywe dowody w celu uzyskania wsparcia, należy odmówić mu wsparcia i nałożyć na niego karę administracyjną. Kary administracyjne obejmują całkowite wykluczenie na określony czas z jednego lub więcej środków wsparcia lub rodzajów operacji”.

12 Artykuł 2 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, zatytułowany „Definicje”, stanowi w ust. 1:

„[…]

Stosuje się również następujące definicje:

[…]

2) »niezgodność« oznacza:

a) w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków związanych z warunkami przyznania pomocy lub wsparcia, o których mowa w art. 67 ust. 2 rozporządzenia [nr 1306/2013] – każdy przypadek nieprzestrzegania tych kryteriów kwalifikowalności, zobowiązań lub innych obowiązków; […]

[…]

13) »system pomocy związanej z produkcją zwierzęcą« oznacza dobrowolne wsparcie związane z produkcją przewidziane w tytule IV rozdział 1 [rozporządzenia nr 1307/2013], o ile płatność roczna przyznawana w określonych granicach ilościowych jest oparta na ustalonej liczbie zwierząt;

[…]

15) »wniosek o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich« oznacza wnioski o wypłatę pomocy, o ile płatność roczna przyznawana w określonych granicach ilościowych jest oparta na ustalonej liczbie zwierząt w ramach dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją przewidzianego w tytule IV rozdział 1 [rozporządzenia nr 1307/2013];

16) »zwierzęta zgłoszone« oznaczają zwierzęta objęte wnioskiem o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich w ramach systemu pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub zwierzęta objęte wnioskiem o płatność w ramach środka wsparcia związanego z produkcją zwierzęcą;

[…]

18) »zwierzę zatwierdzone« oznacza:

a) w przypadku systemu pomocy związanej z produkcją zwierzęcą – zwierzę, w odniesieniu do którego spełnione są wszystkie warunki określone w zasadach przyznawania pomocy; lub

b) w przypadku środka wsparcia związanego z produkcją zwierzęcą – zwierzę zidentyfikowane w drodze kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu;

[…]”.

13 Tytuł II rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, zatytułowany „Zintegrowany system zarządzania i kontroli”, zawiera rozdział IV, zatytułowany „Obliczanie pomocy i kar administracyjnych związanych z systemami płatności bezpośrednich i środkami rozwoju obszarów wiejskich w ramach systemu zintegrowanego”, który obejmuje sekcję 4, zatytułowaną „Dobrowolne wsparcie związane z produkcją w oparciu o wnioski o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich w ramach systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub wsparcie rozwoju obszarów wiejskich w oparciu o wnioski o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą”, do której to sekcji należy art. 30, zatytułowany „Podstawa obliczania”. Ów art. 30 przewiduje w ust. 1–3:

„1. W żadnym wypadku pomocy lub wsparcia nie przyznaje się dla liczby zwierząt większej niż wskazana we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność.

2. Zwierzęta przebywające w gospodarstwie uznaje się za zatwierdzone wyłącznie wtedy, jeżeli są zidentyfikowane we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność. Zidentyfikowane zwierzęta mogą być zastępowane bez utraty prawa do wypłaty pomocy lub wsparcia, chyba że właściwy organ poinformował wcześniej beneficjenta o niezgodnościach we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność lub o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu. Jeżeli państwo członkowskie nie korzysta z możliwości stosowania systemu bezwnioskowego, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję na podstawie art. 78 lit. b) rozporządzenia [nr 1306/2013], gwarantuje ono w jakikolwiek sposób, że nie istnieją wątpliwości, które zwierzęta są objęte wnioskami beneficjentów o przyznanie pomocy lub o płatność.

3. Nie naruszając przepisów art. 31, jeżeli liczba zwierząt zgłoszona we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność przewyższa liczbę zatwierdzoną w wyniku kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu, pomoc lub wsparcie oblicza się na podstawie zwierząt zatwierdzonych”.

14 Zgodnie z art. 31 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, zatytułowanym „Kary administracyjne w odniesieniu do zwierząt zgłoszonych w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą”:

„1. W przypadku gdy dla wniosków o przyznanie pomocy w ramach systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub wniosków o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą, lub w ramach rodzaju działania objętego danym środkiem wsparcia stwierdzi się różnicę między liczbą zwierząt zgłoszonych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 30 ust. 3, całkowita kwota pomocy lub wsparcia, do której beneficjent jest uprawniony w ramach tych systemów pomocy lub środków wsparcia, lub rodzaju działania w ramach danego środka wsparcia w danym roku składania wniosków, zmniejszana jest o odsetek ustalany zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, o ile stwierdzone niezgodności dotyczą nie więcej niż trzech zwierząt.

2. Jeżeli stwierdzone niezgodności dotyczą więcej niż trzech zwierząt, całkowita kwota pomocy lub wsparcia, do której beneficjent jest uprawniony w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia, lub rodzaju działania w ramach danego środka wsparcia, o których mowa w ust. 1, w danym roku składania wniosków zostaje zmniejszona o:

a) odsetek ustalony zgodnie z ust. 3, jeżeli nie przekracza on 10 %;

b) dwukrotność odsetka ustalanego zgodnie z ust. 3, jeżeli jest on większy niż 10 %, ale mniejszy niż [nieprzekraczający] 20 %.

Jeżeli odsetek ustalony zgodnie z ust. 3 przekracza 20 %, za dany rok składania wniosków nie przyznaje się pomocy lub wsparcia, do których beneficjent byłby uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 3 w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia lub rodzaju działania w ramach danego środka wsparcia.

Jeżeli odsetek ustalony zgodnie z ust. 3 przekracza 50 %, za dany rok składania wniosków nie przyznaje się pomocy lub wsparcia, do których beneficjent byłby uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 3 w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia lub rodzaju działania w ramach danego środka wsparcia. Ponadto beneficjent podlega dodatkowej karze równej kwocie odpowiadającej różnicy między liczbą zwierząt zgłoszonych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 30 ust. 3. Jeśli kwota nie może być w całości odliczona w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z art. 28 rozporządzenia wykonawczego [Komisji] (UE) nr 908/2014 [z dnia 6 sierpnia 2014 r. ustanawiającego zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. 2014, L 255, s. 59)] anuluje się saldo pozostałe do spłaty.

W przypadku gatunków innych niż te, o których mowa w art. 30 ust. 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą określić liczbę zwierząt inną niż próg trzech zwierząt przewidziany w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Przy określaniu tej liczby państwa członkowskie zapewniają, że jest ona w istocie równoważna progowi trzech zwierząt, uwzględniając między innymi duże jednostki przeliczeniowe inwentarza lub kwotę przyznawanej pomocy lub wsparcia.

3. W celu ustalenia odsetków, o których mowa w ust. 1 i 2, liczbę zwierząt zgłoszonych w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą lub rodzaju działania, co do której stwierdzono niezgodności, dzieli się przez liczbę zwierząt zatwierdzonych na potrzeby tego systemu pomocy lub środka wsparcia, lub rodzaju działania w ramach danego środka wsparcia dla wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność, lub rodzaju działania w ramach danego środka wsparcia na dany rok składania wniosków.

[…]”.

Rozporządzenie wykonawcze nr 809/2014

15 Artykuł 15 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 227, s. 69), zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2333 z dnia 14 grudnia 2015 r. (Dz.U. 2015, L 329, s. 1) (zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym nr 809/2014”), zatytułowany „Zmiany w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność oraz zmiany w następstwie kontroli wstępnych”, przewiduje:

„1. Po ostatecznym terminie złożenia pojedynczego wniosku lub wniosku o płatność poszczególne działki rolne lub indywidualne uprawnienia do płatności mogą być dodane lub dostosowane w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność, pod warunkiem że wymogi wynikające z przedmiotowych systemów płatności bezpośrednich i środków rozwoju obszarów wiejskich są przestrzegane.

[…]

3. Jeśli właściwy organ poinformował już beneficjenta o jakimkolwiek przypadku niezgodności w pojedynczym wniosku lub wniosku o płatność lub jeśli powiadomił go o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu lub jeśli ta kontrola na miejscu ujawni niezgodności, zmiany zgodnie z ust. 1 nie są dozwolone odnośnie do działek rolnych, których dotyczy taka niezgodność.

[…]”.

16 Artykuł 21 tego rozporządzenia wykonawczego, zatytułowany „Wymagania w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich i do wniosków o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą”, w ust. 1 stanowi:

„Wniosek o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich zdefiniowany w art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 15 [rozporządzenia delegowanego nr 640/2014] lub wniosek o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą zdefiniowanych w art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 14 tego rozporządzenia zawiera wszystkie informacje niezbędne do ustalenia kwalifikowalności do pomocy lub wsparcia, a w szczególności:

a) tożsamość beneficjenta;

b) odniesienie do pojedynczego wniosku, jeśli został on wcześniej złożony;

c) liczbę zwierząt każdego typu, odnośnie do których złożono wniosek o przyznanie pomocy związanej z produkcją zwierząt gospodarskich lub wniosek o płatność, oraz w przypadku bydła – kody identyfikacyjne zwierząt;

[…]”.

Prawo węgierskie

17 Paragraf 4 termeléshez kötött közvetlen támogatások igénybevételének szabályairól szóló 9/2015. FM rendelet (rozporządzenia ministra rolnictwa i rozwoju wsi nr 9 w sprawie zasad korzystania z pomocy bezpośredniej związanej z produkcją) z dnia 13 marca 2015 r. (zwanego dalej „rozporządzeniem ministra nr 9/2015”) ma następujące brzmienie:

„[…]

2. Skarb Państwa wydaje decyzję w sprawie pomocy po przeprowadzeniu kontroli przewidzianych […] w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 640/2014 […] oraz z uwzględnieniem przewidzianych w nim zasad dotyczących zmniejszenia [pomocy] i innych kar.

[…]

4. W przypadku nieprzestrzegania warunków przyznania pomocy, w tym warunków wzajemnej zgodności, stwierdzonego podczas kontroli, przy ustalaniu kwoty pomocy należy zastosować skutki prawne określone w art. 13, 15, 30–32, 34 i 37–41 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 w odniesieniu do pomocy przewidzianej w rozdziale II […].

[…]”.

18 Zgodnie z § 7 ust. 3 tego rozporządzenia:

„Biorąc pod uwagę warunek ustanowiony w art. 2 ust. 2 rozporządzenia ministra rolnictwa i rozwoju wsi nr 8 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie szczegółowych zasad korzystania z pomocy bezpośredniej dla producentów rolnych, minimalna liczba zwierząt, w odniesieniu do których pomoc może zostać przyznana, wynosi jedną sztukę”.

19 Paragraf 11 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia stanowi:

„Rolnik […], którego stado zgłoszone do pomocy składa się w ponad 50 % z cieląt przeznaczonych do produkcji mięsa i w którym co najmniej 30 % zwierząt objętych wnioskiem o przyznanie pomocy ocieliło się w danym roku, jest uprawniony do otrzymania premii za krowy mamki, przy czym cielęta urodzone przez matki ujęte we wniosku o przyznanie pomocy powinny być trzymane w tym samym stadzie przez co najmniej miesiąc po urodzeniu w okresie przetrzymania tych ostatnich […]”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

20 W dniu 9 maja 2019 r. SB złożył do organu właściwego w sprawach przyznania pomocy rolnej wniosek o przyznanie pomocy związanej z produkcją na hodowlę jedenastu krów mamek.

21 Decyzją z dnia 25 czerwca 2020 r. organ ten oddalił wniosek SB ze względu na to, że w okresie objętym tym wnioskiem ocieliły się tylko trzy z jedenastu krów, o których mowa w tym wniosku, co odpowiadało wskaźnikowi ocieleń wynoszącemu 27 %. Tym samym nie został spełniony przewidziany w § 11 ust. 1 lit. e) rozporządzenia ministra nr 9/2015 wymóg minimalnego wskaźnika ocieleń wynoszącego 30 % zwierząt objętych takim wnioskiem. Organ uznał zatem, że na żadne ze zwierząt zgłoszonych w tym wniosku nie można było przyznać pomocy i że art. 31 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 nie miał zastosowania.

22 Decyzją z dnia 16 listopada 2020 r. minister rolnictwa utrzymał w mocy decyzję z dnia 25 czerwca 2020 r.

23 SB wniósł skargę na decyzję z dnia 16 listopada 2020 r. do Fővárosi Törvényszék (sądu dla miasta stołecznego Budapesztu, Węgry), który jest sądem odsyłającym, podnosząc, że minister rolnictwa naruszył prawo, po pierwsze, poprzez niezastosowanie skutków prawnych, kar i zmniejszeń przewidzianych w art. 30 i 31 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, do których odsyła § 4 ust. 1–3 rozporządzenia ministra nr 9/2015, a po drugie, poprzez uwzględnienie nie liczby zwierząt zatwierdzonych w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 18 tego rozporządzenia delegowanego ani nie liczby zwierząt niespełniających wymagań, lecz jedynie liczby zwierząt zgłoszonych w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 16 wspomnianego rozporządzenia delegowanego. Tymczasem zgodnie z art. 30 ust. 3 tego rozporządzenia delegowanego kwota wsparcia powinna być obliczana na podstawie liczby zwierząt zatwierdzonych.

24 SB utrzymuje również przed sądem odsyłającym, że rozporządzenie delegowane nr 640/2014 nie wymaga od wnioskującego o pomoc spełnienia warunków przyznania tej pomocy w odniesieniu do wszystkich zwierząt zgłoszonych. To rozporządzenie delegowane przewiduje w przypadku drobnych nieprawidłowości zmniejszenie pomocy. SB jest zdania, że w niniejszym przypadku dziesięć jego zwierząt należało uznać za „zatwierdzone”, to znaczy za spełniające warunki przyznania pomocy w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 18 wspomnianego rozporządzenia delegowanego. Zważywszy bowiem, że trzy z tych zwierząt ocieliły się, wymagany wskaźnik ocieleń wynoszący 30 % został osiągnięty w odniesieniu do dziesięciu z jego krów.

25 SB ma zatem prawo do pomocy w odniesieniu do dziesięciu krów na podstawie art. 30 ust. 3 i art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 18 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, nawet jeśli zgodnie z art. 31 ust. 1 i 3 tego rozporządzenia delegowanego kwota pomocy powinna była w tym przypadku zostać zmniejszona, biorąc pod uwagę liczbę zwierząt niespełniających wymagań.

26 Minister rolnictwa podnosi przed sądem odsyłającym, że art. 31 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 nie ma zastosowania. Zdaniem ministra okoliczność, że wskaźnik ocieleń nie odpowiada wskaźnikowi przewidzianemu w art. 11 ust. 1 lit. e) rozporządzenia ministra nr 9/2015, dotyczy wszystkich zwierząt zgłoszonych, w odniesieniu do których złożono wniosek o wypłatę pomocy. Podnosi on również, że art. 31 tego rozporządzenia delegowanego ustanawia zasady, które należy stosować w przypadku niezgodności niektórych zwierząt, podczas gdy w niniejszym przypadku sam SB nie spełnił warunków przyznania pomocy, ponieważ jego bydło nie osiągnęło wymaganego minimalnego wskaźnika ocieleń. Wreszcie, opierając się na art. 53 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014, minister rolnictwa wskazuje, że określenie kryteriów kwalifikowalności wniosków o wsparcie należy do kompetencji państw członkowskich.

27 Sąd odsyłający zastanawia się w pierwszej kolejności, czy art. 30 ust. 3 i art. 31 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 sprzeciwiają się praktyce państwa członkowskiego polegającej na oddaleniu w całości wniosku o płatność w ramach wsparcia związanego

z produkcją na hodowlę krów mamek, jeżeli wskaźnik ocieleń wymagany w przepisach tego państwa członkowskiego nie został osiągnięty przez zwierzęta zgłoszone, nawet jeśli wskaźnik ten został osiągnięty w przypadku mniejszej liczby tych zwierząt.

28 W tym względzie sąd odsyłający uważa, podobnie jak SB, że zamiarem prawodawcy Unii, który znajduje odzwierciedlenie w motywach 28 i 31 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, było to, by częściowe spełnienie warunków przyznania pomocy nie prowadziło do niewypłacenia pomocy, lecz do wypłacenia pomocy zmniejszonej.

29 Sąd odsyłający zauważa również, że z art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 18 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 wydaje się wynikać, iż ustanawia ono rozróżnienie między kategorią zwierząt zgłoszonych przez wnioskodawcę pomocy a kategorią zwierząt zatwierdzonych, zważywszy, że zgodnie z definicją zawartą w tym przepisie zwierzę zatwierdzone to zwierzę, w odniesieniu do którego spełnione są wszystkie warunki przyznania pomocy.

30 Z tej definicji zawartej we wspomnianym przepisie, z podstawy obliczania pomocy, którą ustala się na podstawie art. 30 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, a także z kwoty kary w przypadku niezgodności niektórych zwierząt zgłoszonych, którą ustala się na podstawie art. 31 tego rozporządzenia delegowanego, wynika, że prawodawca Unii dał pierwszeństwo badaniu zgodności zwierząt rozpatrywanych indywidualnie.

31 Tymczasem zdaniem sądu odsyłającego rozpatrywana praktyka krajowa nie pozwala na rozróżnienie zwierząt zgłoszonych i zwierząt zatwierdzonych, co jest sprzeczne z przepisami rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 opartymi na zasadach stopniowania i proporcjonalności, które przewidują w celu odstraszenia sankcje za nieprawidłowości w postaci zmniejszenia pomocy, a jedynie w przypadku poważnej niezgodności w postaci oddalenia wniosku.

32 W drugiej kolejności sąd odsyłający zastanawia się, jaką metodę należy zastosować w celu określenia ilorazu, który pozwala na ustalenie zmniejszenia pomocy zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014.

33 W trzeciej kolejności sąd odsyłający zastanawia się zasadniczo, czy iloraz ten należy pomnożyć przez 100.

34 W tych okolicznościach Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapesztu) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy zgodna z art. 30 ust. 3 [rozporządzenia delegowanego nr 640/2014], biorąc pod uwagę również jego motywy 28 i 31, art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 16 i 18 oraz art. 31 ust. 1–3, jest praktyka państwa członkowskiego, na podstawie której, jeżeli zgodnie z kryterium ustanowionym przez państwo członkowskie w odniesieniu do prawa do otrzymywania pomocy wskaźnik ocieleń osiągnięty w stosunku do liczby zgłoszonych zwierząt jest niższy niż wymagany i określony dla zwierząt zatwierdzonych, to wniosek o wypłatę pomocy związanej z hodowlą krów mamek należy oddalić w całości, nawet jeśli wymagany wskaźnik ocieleń został osiągnięty w mniej licznej grupie niż grupa zwierząt zgłoszonych, ponieważ niższy wskaźnik ocieleń niż wymagany przez przepisy krajowe oznacza, że liczba zwierząt zgłoszonych nie spełnia kryterium kwalifikowalności?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie: czy w niniejszej sprawie należy w taki sposób określić liczbę zwierząt spełniających kryterium kwalifikowalności w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 18 i art. 30 ust. 3 [rozporządzenia delegowanego nr 640/2014] z uwzględnieniem wymogów stopniowania i proporcjonalności, o których mowa w motywach 28 i 31 tego rozporządzenia oraz w artykułach prawa Unii wskazanych w pierwszym pytaniu prejudycjalnym, że w przypadku, gdy osiągnięty odsetek ocieleń jest niższy niż wymagany przez przepisy krajowe,
   a) uwzględnia się jako zwierzęta spełniające kryterium kwalifikowalności tylko te, które się ocieliły, lub
   b) uwzględnia się jako zwierzęta spełniające kryterium kwalifikowalności tylko te, które spośród zwierząt zatwierdzonych tworzą grupę, w której osiągnięty został wskaźnik ocieleń określony w przepisach krajowych?

3) Czy mając na uwadze art. 30 ust. 3 i art. 31 ust. 1 i 2 [rozporządzenia delegowanego nr 640/2014] oraz wymóg proporcjonalności, o którym mowa w motywie 31 tego rozporządzenia, art. 31 ust. 3 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia podstawy kary należy ustalić współczynnik zwierząt niespełniających warunków do zwierząt spełniających warunki albo współczynnik zwierząt zgłoszonych do zwierząt spełniających warunki, a ponadto uzyskany w ten sposób iloraz należy jeszcze pomnożyć przez 100 w obliczeniach procentowych?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

35 Poprzez pytanie pierwsze sąd odsyłający dąży zasadniczo do ustalenia, czy art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 w związku z motywami 28 i 31, art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 16 i 18 oraz art. 31 ust. 1–3 tego rozporządzenia delegowanego należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on praktyce państwa członkowskiego polegającej na oddaleniu w całości wniosku o wsparcie związane z produkcją, w przypadku gdy warunek przyznania tego wsparcia przewidziany w przepisach krajowych, a mianowicie wymóg osiągnięcia przez zwierzęta zgłoszone we wniosku o przyznanie tego wsparcia wskaźnika ocieleń wynoszącego 30 %, nie jest spełniony, zamiast na ograniczeniu się do zmniejszenia kwoty wsparcia poprzez zastosowanie kar administracyjnych przewidzianych w art. 31 ust. 1–3 wspomnianego rozporządzenia delegowanego.

36 Na wstępie należy zauważyć, że w uwagach na piśmie rząd węgierski podnosi, iż rozpatrywana praktyka krajowa jest sprzeczna z § 11 ust. 1 lit. e) rozporządzenia ministra nr 9/2015, który przewiduje, że minimalny wskaźnik ocieleń wynoszący 30 % powinien zostać osiągnięty w wypadku zwierząt, w odniesieniu do których złożono wniosek o wsparcie związane z produkcją, ze względu na to, że zamiarem ustawodawcy krajowego nie było ustanowienie tego wskaźnika jako warunku przyznania tego wsparcia, lecz wykorzystanie go jako metody obliczania.

37 W tym względzie należy przypomnieć, że w odniesieniu do wykładni przepisów krajowego porządku prawnego Trybunał jest co do zasady zobowiązany do oparcia się na stwierdzeniach wynikających z postanowienia odsyłającego. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Trybunał nie jest właściwy do dokonywania wykładni prawa krajowego państwa członkowskiego (wyrok z dnia 5 grudnia 2023 r., Deutsche Wohnen, C-807/21, EU:C:2023:950, pkt 36 i przytoczone tam orzecznictwo).

38 Z postanowienia odsyłającego wynika, że zgodnie z rozpatrywaną praktyką administracyjną zwierzęta zgłoszone ogółem powinny osiągnąć minimalny wskaźnik ocieleń wynoszący 30 % w roku składania wniosków. Wskaźnik ten, przewidziany w § 11 ust. 1 lit. e) rozporządzenia ministra nr 9/2015, jest uznawany za warunek przyznania wsparcia związanego z produkcją, w związku z czym jeżeli warunek ten nie jest spełniony przez zwierzęta zgłoszone we wniosku przyznanie wsparcia, wniosek zostaje oddalony w całości. Należy zatem wyjść z założenia, że minimalny wskaźnik ocieleń wynoszący 30 % przewidziany w tym rozporządzeniu jest warunkiem przyznania wsparcia związanego z produkcją, zależnym od liczby zwierząt zgłoszonych we wniosku o wsparcie.

39 Ponieważ można by uznać, że wykładnia broniona przez sąd odsyłający i SB podważa możliwość określenia przez państwa członkowskie warunków przyznawania wsparcia związanego z produkcją, które muszą być spełnione przez wszystkie zgłoszone zwierzęta, należy na wstępie zauważyć, że rozporządzenie delegowane nr 639/2014, które zostało przyjęte na podstawie art. 52 ust. 9 rozporządzenia nr 1307/2013, przewiduje w art. 53, zatytułowanym właśnie „Warunki przyznawania wsparcia”, w jego ust. 1, że państwa członkowskie ustanawiają kryteria kwalifikowalności do środków wsparcia związanego z produkcją zgodnie z ramami określonymi w rozporządzeniu nr 1307/2013 i warunkami ustanowionymi w tym rozporządzeniu delegowanym.

40 Państwa członkowskie, które podejmują decyzję o przyznaniu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją lub dokonują jej przeglądu, są zobowiązane na podstawie art. 54 rozporządzenia nr 1307/2013 w związku z art. 53 ust. 6 tego rozporządzenia i art. 67 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 do powiadomienia Komisji o decyzjach przyjętych w tym względzie. Zgodnie z pkt 3 lit. f) załącznika I do rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 muszą one określić w powiadomieniach przekazywanych Komisji warunki kwalifikowalności każdego środka wsparcia.

41 Z przepisów wymienionych w dwóch poprzednich punktach niniejszego wyroku wynika, że państwa członkowskie dysponują, z zastrzeżeniem poszanowania ram ustanowionych w rozporządzeniu nr 1307/2013 i warunków określonych w rozporządzeniu delegowanym nr 639/2014, uprawnieniami dyskrecjonalnymi przy określaniu kryteriów lub warunków kwalifikowalności do korzystania ze środków wsparcia związanego z produkcją, jak zauważyła zasadniczo rzecznik generalna w pkt 28 opinii.

42 Tymczasem jeżeli państwo członkowskie w ramach przysługującego mu zakresu uznania definiuje jako „kryterium kwalifikowalności” w rozumieniu art. 53 ust. 1 rozporządzenia delegowanego nr 639/2014 kryterium, które musi być spełnione przez wszystkie zwierzęta zgłoszone, takie jak rozpatrywane w niniejszej sprawie, i jeżeli kryterium to nie jest spełnione, żadnego zwierzęcia zgłoszonego nie można co do zasady uznać za „zwierzę zatwierdzone” w rozumieniu art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 18 tego rozporządzenia delegowanego.

43 Ponadto minimalny wskaźnik ocieleń wynoszący 30 %, który ma na celu, jak wynika z uwag rządu węgierskiego, zachęcenie rolników do trwałego zachowania, a nawet zwiększenia ich stada, wydaje się odpowiedni do zagwarantowania realizacji zamierzonego celu.

44 Co się tyczy art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, o którym mowa w pierwszym pytaniu prejudycjalnym, przepis ten przewiduje, że nie naruszając przepisów art. 31, jeżeli liczba zwierząt zgłoszona we wniosku o przyznanie pomocy lub wniosku o płatność przewyższa liczbę zatwierdzoną w wyniku kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu, pomoc lub wsparcie oblicza się na podstawie zwierząt zatwierdzonych.

45 Z brzmienia tego przepisu wynika, że w przypadku gdy liczba zwierząt zatwierdzonych jest mniejsza od liczby zwierząt zgłoszonych we wniosku, kwotę wsparcia należy obliczyć na podstawie liczby zwierząt zatwierdzonych. W związku z tym wnioskowana pomoc może zostać przyznana w odniesieniu do mniejszej liczby zwierząt niż ta, która została zgłoszona we wniosku o pomoc.

46 Niemniej art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 nie ma zastosowania, gdy – jak w niniejszej sprawie – nie ma żadnego zwierzęcia zatwierdzonego. W szczególności przepis ten nie określa warunków przyznania wsparcia związanego z produkcją, ponieważ ich określenie należy zgodnie z tym, co zostało stwierdzone w pkt 39–41 niniejszego wyroku, do kompetencji państw członkowskich. Wspomniany art. 30 ust. 3 określa jedynie, jak zauważyła rzecznik generalna w pkt 30 opinii, kryteria, które należy uwzględnić przy obliczaniu wsparcia związanego z produkcją. Wykładnię tę potwierdza tytuł owego art. 30, a mianowicie „Podstawa obliczania”.

47 Artykułu 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 nie można zatem interpretować w ten sposób, że nakłada on obowiązek stosowania warunku przyznania wsparcia, który dotyczy wszystkich zwierząt zgłoszonych we wniosku, do mniejszej liczby tych zwierząt.

48 Co się tyczy art. 2 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, o którym mowa w pierwszym pytaniu prejudycjalnym, przepis ten ogranicza się do zdefiniowania w pkt 16 kategorii „zwierząt zgłoszonych” jako zwierząt objętych wnioskiem o przyznanie pomocy, a w pkt 18 kategorii zwierząt zatwierdzonych. „Zwierzę zatwierdzone” to na podstawie art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 18 lit. a) tego rozporządzenia delegowanego (w przypadku systemu pomocy związanej z produkcją zwierzęcą) – zwierzę, w odniesieniu do którego spełnione są wszystkie warunki określone w zasadach przyznawania pomocy, a na podstawie art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 18 lit. b) wspomnianego rozporządzenia delegowanego (w przypadku środka wsparcia związanego z produkcją zwierzęcą) – zwierzę zidentyfikowane w drodze kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu. Przepis ten nie nakłada jednak obowiązku stosowania warunku przyznania wsparcia, który muszą spełnić wszystkie zwierzęta zgłoszone, takiego jak określony minimalny wskaźnik ocieleń, do mniejszej liczby zwierząt, tak aby niektóre zwierzęta zgłoszone zostały zatwierdzone.

49 Co się tyczy art. 31 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, do którego odnosi się pytanie pierwsze, artykuł ten jest zatytułowany „Kary administracyjne w odniesieniu do zwierząt zgłoszonych w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą” i przewiduje w ust. 1–3, że kwota pomocy zostaje zmniejszona w przypadku stwierdzenia różnicy między zwierzętami zgłoszonymi a zwierzętami zatwierdzonymi zgodnie z art. 30 ust. 3 tego rozporządzenia delegowanego we wniosku o przyznanie pomocy.

50 Z brzmienia art. 31 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia delegowanego wynika, że zmniejszenia przewidziane w tym art. 31 można stosować wyłącznie w sytuacji, o której mowa w art. 30 ust. 3 tego samego rozporządzenia delegowanego. Ponadto, jak potwierdza jego tytuł, wspomniany art. 31 ma na celu uregulowanie kar stosowanych w przypadku niezgodności wniosku o przyznanie pomocy. W szczególności stosowanie zmniejszeń przewidzianych w tym artykule

zakłada, że uprawnienie do pomocy istnieje, a zatem że kryteria kwalifikowalności, jak zauważyła rzecznik generalna w pkt 44 i 46 opinii, są co do zasady spełnione, a więc nie ma on na celu, podobnie jak art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, regulowania warunków przyznania wsparcia jako takiego.

51 Wynika z tego, że ani art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, ani art. 31 tego rozporządzenia nie sprzeciwiają się rozpatrywanej praktyce administracyjnej, o której mowa w pkt 38 niniejszego wyroku.

52 Motywy 28 i 31 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, do których odnosi się pytanie pierwsze, nie podważają tej wykładni.

53 Z jednej strony, o ile z motywu 28 tego rozporządzenia delegowanego wynika, że niezgodności prowadzą jedynie do braku kwalifikowalności zwierzęcia, o tyle użycia wyrażenia „przedmiotowe zwierzę" w liczbie pojedynczej w niektórych wersjach językowych nie można interpretować w ten sposób, że wymaga ono stosowania warunku przyznania wsparcia, który dotyczy wszystkich zwierząt zgłoszonych we wniosku, do mniejszej liczby tych zwierząt. To ogólne określenie należy rozumieć jako „przedmiotowe zwierzę lub zwierzęta", przy czym liczba przedmiotowych zwierząt zależy od kryteriów kwalifikowalności oraz od zwierząt zgłoszonych w danych wnioskach o wsparcie.

54 Z drugiej strony, o ile z motywu 31 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 wynika, że odmowy przyznania środków wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich należy ustanowić z uwzględnieniem ich odstraszającego charakteru i zasady proporcjonalności, o tyle wykluczenia ze wsparcia związanego z produkcją nie można uznać za nieproporcjonalne, ponieważ nie chodzi tu o sankcję, lecz o zwykłą konsekwencję nieprzestrzegania kryteriów kwalifikowalności do przyznania wsparcia [zob. podobnie wyroki: z dnia 24 maja 2007 r., Maatschap Schonewille-Prins, C-45/05, EU:C:2007:296, pkt 58; a także z dnia 29 lutego 2024 r., Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet), C-437/22, EU:C:2024:176, pkt 56 i przytoczone tam orzecznictwo].

55 Ponadto bronioną przez sąd odsyłający i SB wykładnię art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, zgodnie z którą ten ostatni powinien mieć prawo do wsparcia w odniesieniu do dziesięciu krów, można by uznać, jak podkreśliła zasadniczo rzecznik generalna w pkt 34 opinii, za umożliwiającą wnioskodawcy zmniejszenie a posteriori liczby zwierząt zgłoszonych we wniosku o wsparcie.

56 W tym względzie należy zauważyć, że z akt sprawy, którymi dysponuje Trybunał, wynika, iż Węgry stosują w odniesieniu do wsparcia związanego z produkcją na hodowlę krów mamek system oparty na wnioskach, o którym mowa w art. 21 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego nr 809/2014. W związku z tym zgodnie z lit. c) tego przepisu wnioskodawca powinien wskazać liczbę zwierząt zgłoszonych, a w przypadku bydła dokładny kod identyfikacyjny każdego z nich. Ponieważ wnioskodawca ten ma inicjatywę wniosku, może zadeklarować w nim nie wszystkie zwierzęta, które posiada, lecz wyłącznie te, które spełniają kryteria kwalifikowalności. Jednakże po zgłoszeniu zwierząt wskazanych w tym wniosku, jak zauważyła rzecznik generalna w pkt 36 opinii, art. 15 ust. 3 w związku z art. 21 ust. 1 lit. c) rozporządzenia wykonawczego nr 809/2014 zakazują zmiany wniosku o płatność, w tym liczby zgłoszonych w nim zwierząt, w przypadku gdy właściwy organ poinformował już beneficjenta o niezgodnościach zawartych w tym wniosku. Zgodnie z art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 za taką niezgodność uważa się każdy przypadek nieprzestrzegania kryteriów kwalifikowalności.

57 W niniejszym przypadku właściwy organ poinformował SB o niezgodnościach w dniu 25 czerwca 2020 r., gdy oddalił wniosek o wsparcie, wskazując, że wskaźnik ocieleń wynoszący 30 % nie został osiągnięty. W takim przypadku zgodnie z powyższymi rozważaniami nie jest możliwe retrospektywne zmniejszenie liczby zwierząt zgłoszonych we wniosku.

58 Broniona przez sąd odsyłający i SB wykładnia art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 byłaby zatem sprzeczna z art. 15 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego nr 809/2014 w związku z art. 21 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia wykonawczego.

59 Z powyższego wynika, że na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć, iż art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 w związku z motywami 28 i 31, art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 16 i 18 oraz art. 31 ust. 1–3 tego rozporządzenia delegowanego należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on praktyce państwa członkowskiego polegającej na oddaleniu w całości wniosku o wsparcie związane z produkcją, w przypadku gdy warunek przyznania tego wsparcia przewidziany w przepisach krajowych, a mianowicie wymóg osiągnięcia przez zwierzęta zgłoszone we wniosku o przyznanie tego wsparcia wskaźnika ocieleń wynoszącego 30 %, nie jest spełniony, zamiast na ograniczeniu się do zmniejszenia kwoty wsparcia poprzez zastosowanie kar administracyjnych przewidzianych w art. 31 ust. 1–3 wspomnianego rozporządzenia delegowanego.

W przedmiocie pytań drugiego i trzeciego

60 Zważywszy, że pytania drugie i trzecie zostały zadane przez sąd odsyłający jedynie na wypadek, gdyby zasadniczo art. 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014 sprzeciwiał się rozpatrywanej praktyce krajowej, nie ma potrzeby udzielania odpowiedzi na te pytania, mając na uwadze odpowiedź udzieloną na pytanie pierwsze.

W przedmiocie kosztów

61 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (szósta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 30 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności, zmienionego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1393 z dnia 4 maja 2016 r., w związku z motywami 28 i 31, art. 2 ust. 1 akapit drugi pkt 16 i 18 oraz art. 31 ust. 1–3 rozporządzenia delegowanego nr 640/2014, zmienionego rozporządzeniem delegowanym 2016/1393,

należy interpretować w ten sposób, że:

nie sprzeciwia się on praktyce państwa członkowskiego polegającej na oddaleniu w całości wniosku o wsparcie związane z produkcją, w przypadku gdy warunek przyznania tego wsparcia przewidziany w przepisach krajowych, a mianowicie wymóg osiągnięcia przez zwierzęta zgłoszone we wniosku o przyznanie tego wsparcia wskaźnika ocieleń wynoszącego 30 %, nie jest spełniony, zamiast na ograniczeniu się do zmniejszenia kwoty wsparcia poprzez zastosowanie kar administracyjnych przewidzianych w art. 31 ust. 1–3 tego rozporządzenia delegowanego, ze zmianami.

Podpisy